

INSTITUUT PERSOONLIJKE
ONTWIKKELING

iNSTIPERSO

**WIL JIJ INFORMATIE HOE JIJ WEER
'HEEL' KUNT WORDEN EN VERDER KUNT
KOMEN DAN IN JE EIGEN KRACHT
TERUG TE STAPPEN - HET KAN MOOIER
WORDEN DAN JIJ NU KUNT BEDENKEN**

....

neem gerust een kijk op de website

Wees eerlijk en liefdevol naar jezelf. Gun je de tijd om weer stevig en sterk te worden. Herpak jezelf en vertrouw op jouw liefdevolle deel wat in jou zit, het zit in iedereen dus ook in jou.

HOE BLIJF JIJ WAARDIG OUDER?

Als er sprake is van Ouderverstoting

Herken je dat? Gevoelens dat het van jou niet meer hoeft?

Bijvoorbeeld omdat jouw kind je niet wil zien doordat het geprogrammeerd is door de andere ouder om jou niet te willen zien?

Is het woord ouderverstoting jou dan ook niet vreemd?

Wat doe je in eerste instantie, je oneindig inzetten om de situatie te keren. En wat gebeurt er je voelt je nergens gehoord. Welk loket je ook aanklopt er verandert niets. Alle hoop vestig je op de hulpverlening. Niets is jou te gek, alles voor je kind en het belang tot een veilige identiteitsontwikkeling.

Als het ergens faalt in de hulpverlening zoek en vind jij een nieuwe mogelijkheid en zet jij je opnieuw in. Van het kastje naar de muur voel je wel maar negeer je. Je gaat immers door tot het belang van jouw kind veilig is gesteld.

Met je handen in je haar en wanhopige gevoelens lees je de zoveelste mail van een betrokken instantie. Steeds vaker weet jij het wel, maar blijf je het ontkennen, je gaat door en blijft je inzetten tot het keren van de situatie.

Meer en meer komen er ook gevoelens van frustratie in je op. Steeds vaker kun jij er met je gezonde nuchtere verstand niet bij dat het zo kan gaan maar vooral ook dat het zo kan blijven bestaan. En dan is er toch opnieuw dat ene lichtpuntje.

Je weet inmiddels wel dat jij het zelf moet doen maar het probleem is dat je wel wil en kunt er alles voorover hebt maar voor deze band met het kind zijn twee welwillende ouders nodig of de harde uitspraak via de rechtbank.

Je gaat weer een stap verder en stapt in de wereld van processen. Hoeveel processen heb jij inmiddels doorgeworsteld? En heeft het ergens toe bijgedragen? Had je een keuze? Tuurlijk je hebt altijd een keuze maar zoals jouw kind zich klem voelde en heeft gekozen, onder zwaarwegende druk, zo heb jij nu de gevoelens van klemzitten. Iemand moet immers boeten....

Doordat je overal hebt aangeklopt heb je inmiddels ook een handjevol tegenstrijdige adviezen. Tja logisch het is maar net vanuit welk vertrekpunt men het bekijkt, toch? Maar ondertussen zit jij er mooi mee.....nou ja ..... 'niet zo mooi' mee.

Hoe vaak heb jij in de afgelopen periode de tip gehad mee te bewegen, mee te werken want anders.... Hoe vaak heb jij je laten informeren en het gevolgd omdat je verwachtte dat daar de redding zou zijn? Dit omdat je dit voorgespiegeld werd. Hoe vaak ben jij onder druk gezet, het zogenaamde dwang binnen drang? Als je nu dit traject volgt dan voorkom je dat we de Raad benaderen en dat er een OTS volgt.

Toen je eenmaal in die koker zat en je terugkeek besepte je pas echt wat er was gebeurd. Toch? Jij voelde dat er niets niet klopte maar omdat je zo graag wilde dat je kind uit deze benarde positie zou komen was je bereid mee te werken, aan ongeveer alles.

Heb jij je ook laten vernederen in het bijzijn van hulpverleners door de andere ouder? Heb jij het ex-partnergeweld moet incasseren?

Is de wanhoop zo langzamerhand nabij? Zoek je naar een oplossing en kijk je om je heen waar je die kunt vinden? Ik kan je helpen, niet met het terug'geven' van jouw kind. Wel met het teruggeven van jouw eigen Zelf. Zodat je afstemt op jezelf, je innerlijke gids die liefdevol is, in plaats van op de buitenwereld. Steeds makkelijker kun je voelen wat je wilt en hoe je dit voor je ziet. Niet meer bezig met de agenda en verwachtingen van anderen. Niet meer bezig met de zogenaamde hulpverleners. Jij bent aan zet en je bent je eigen hulpverlener.

Je ontwikkelt steeds meer en beter wie je werkelijk bent en hierdoor heb jij meer vertrouwen en dat straalt je uit. Je bent niet meer de angstige haas die zich laat leiden door de dwangkaders. Jij staat op en pakt de regie. Jij voelt je zekerder en uit wat je voelt en wat daarbij hoort.

En waar jij altijd moest overtuigen en daar vol voor ging merk je dat je minder de behoefte hebt maar ook minder de behoefte tot meebewegen en zie wat er dan gebeurt. Dan beweegt men vanzelf naar jou en is nieuwsgierig naar wat jij te vertellen hebt. Natuurlijk is er veel meer nodig om de situatie te herstellen maar het begint wel met jouw 'heel' zijn. Dat jij jezelf ziet staan en waardeert wie jij bent, de ouder van jouw kind.

Wees eerlijk en liefdevol naar jezelf. Gun je de tijd om weer stevig en sterk te worden. Herpak jezelf en vertrouw op jouw liefdevolle deel wat in jou aanwezig is, het zit in iedereen dus ook in jou. Er zitten alleen inmiddels door wat er gebeurt is in je leven zoveel rotzooi overheen. Pel dit af, zoek je Zelf en ga dan rustig verder op pad naar meer Liefde, vrede en geluk, ga het pad bewandelen wat dan open voor je ligt op weg naar je kind, in liefde.